

Reflektioner från åk 3

Reflektion – ”Tango på en soptipp”

Föreställningen ”Tango på en soptipp” var, enligt mig, mycket bra och tog upp flera olika aspekter kring den hållbara utvecklingen som vi idag försöker kämpa för, eller som föreställningen ville visa, som vi inte kämpar för. Dock tog föreställningen mestadels upp de sämre sidorna av hur vi människor runt om i världen konsumerar och vad detta kan leda till i längden. Det fördes inga långa och inte heller flertal monologer mellan karaktärerna och detta gjorde att vi, publiken, själva fick chans att tolka budskapet och syftet av föreställningen, vilket jag tyckte var givande.

Ett par scener som fick mig att fundera en extra gång, var när människorna befann sig i en shoppingbutik och ur högtalarna uppmanade butikspersonalen konsumenterna att komma tillbaka dagen efter för att butiken snart skulle stängas för dagen. När människorna i butiken fick reda på att butiken snart skulle stängas, ”blev” de zombies och blev helt till sig och visste inte vad de skulle shoppa, utan la ner allt i varuvagnen som deras händer kom åt. Detta betyder egentligen kort sagt att shopping är idag för många ett beroende, och det har gått så långt att vi inte bryr oss om vad vi konsumerar utan det som spelar någon roll är ATT vi köper. Människan tänker inte på var produkten är producerad, om fabrikanterna har tillgång till en mänsklig arbetstillgång och vad som produkterna egentligen innehåller.

Jag tycker att det var en bra föreställning eftersom den gav en bild över vad överskonsumtionen kan leda till, exempelvis att skillnaden när det gäller livsstandarden i olika länder är betydligt bredare, vissa får det extremt fattigt och andra spenderar sina dagar på välutvecklade arbetsplatser. Den andra scenen som fick mig att faktiskt fundera var den scenen där karaktärerna räknade upp alla sorters varu- och produktmärken som i princip har samma innebörd. Jag tolkade det på så sätt att vi faktiskt inte är i behov av så många märken i butikshyllan (det leder i längden till konkurrens, som i längden kan skapa arbetslöshet) och att vi faktiskt alltid väljer det dyraste, även om vi är medvetna om att det kanske inte alltid är det mest hållbara.

”Soptippen” på scenen som var en stor del av föreställningen var fylld med massa olika produkter och varor. Skor, däck, kläder, elektroniska produkter, möbler osv. Jag tror att syftet var att få oss att tänka på sopsorteringen och hur vi kanske kastar produkter idag. Det är viktigt att gå till en återvinningscentral och sortera sitt skräp för att inte ge upphov till den globala uppvärmningen.

Tango på en soptipp.

Föreställningen handlar om hållbar utveckling, hur vi i västvärlden konsumerar, varför, och vad det får för konsekvenser. Direkt så ställs den viktiga frågan ”vad är det vi köper egentligen?” på ett snyggt sätt. Personerna rotar bland sopor och en av de skriker ”den här är

min!” och de andra vill ha den. Men de har bara plockat något skräp från en soptipp, vem vill ha det? Då måste man tänka på att mycket av det vi köper är också bara skräp, och hamnar en dag på en sån där soptipp.

Föreställningen fortsätter dock inte på samma subtila sätt, utan den pumpar in budskapet, och på vissa ställen blir det nästan lite löjligt. Som när alla blir zombies i köpcentret, och en röst viskar shoppa och handla. Det är övertydligt, och inte speciellt snyggt heller. Dansen är imponerande, och fyller väl syftet att göra så att pjäsen inte bara handlar om budskap, utan även uppfyller något estetiskt.

Man inbjuds till att tänka till i början, men det känns undan för undan som att man inte ska tänka, utan bara lyssna på vad de säger. En ganska rolig föreställning ändå, som även om den är väldigt tydlig får en att tänka lite på hur man själv fungerar i sin egen konsumtion.

Fastän budskapet var lite väl övertydligt då och då, var föreställningen en roligt utförd tankeställare.

Tvärtemot vad någon annan sagt i en reflektion du läste upp, tyckte jag att dansen och den visuella framställningen var bland det mest intressanta. Det illustrerade verkligen att man kan skratta och ha kul, fastän man inte ”har någonting”.

Jag säger dock inte att den muntliga delen av föreställningen var mindre intressant, nu minns jag inte helt och hållet vad som sades, men vid ett tillfälle sträckte en av skådespelarna upp handen och sa ”Den är min”, varpå en annan svarade ”Här delar vi på allt”. Alla fyra sa någonting i den här svarskedjan, men tyvärr minns jag som sagt inte allt...

Det var dessutom skönt att komma ut ur klassrummet och göra någonting tillsammans med klassen, även om jag fick ont i benvärk av de alldelles för nära intilliggande sittraderna

Tango på en soptipp

Föreställningens budskap blev väldigt tydligt efter bara några minuter in. Ett citat som jag skulle förklara teatern med är "En mans skräp, en annan mans skatt". Med andra ord att vi lever i ett samhälle där vi konsumerar mer än vad vi behöver och slänger allt mer varor. Vilket leder till att andra får lida för vår konsumtion.

I sin helhet hade teatern ett tydligt budskap samt att de visade att man skulle tänka på sin egen konsumtion och ens egen inställning, men hur de valde att framföra det var väldigt konstigt enligt mig. Trots att teatern heter "Tango på en soptipp" var det överdrivet mycket dans, vilket bidrog till att man tröttnade tillslut då det blev enformigt.

Tango på en soptipp

När föreställningen var slut kände jag mig rätt skeptisk till vad budskapet egentligen var. Tre personer som dansade runt med överspelade känslor som uttryckte flummiga läten. Men jag antecknade ändå ner några stödord i min skrivbok för att kunna grubbla lite närmre kring vad föreställningen faktiskt handlade om; materiell värld, konsumtion, resurser och samhällsklasser. Vid närmare eftertanke, tror jag att jag kan sammanfatta pjäsen utifrån dessa ord och inte bara känna mig förvirrad och skeptisk. Skådespelarna ville visa att många människor idag har en livsstil som präglas av ett omätligt begär att konsumera och använda sig av materiella ting utan att tänka på att någon får ta kostnaden för det. Med kostnad menar jag inte pengar, utan mänskligt och ekologiskt lidande. När vi duschar och använder toaletten går mängder av vatten åt, trots att vissa inte ens har vatten att dricka sig otörstiga på. När en ny mobil kommer ut på marknaden slänger vi den gamla i soporna, som slutligen kommer hamna på en soptipp som orsakar stora påfrestningar för vår miljö och för människor. I början av pjäsen sprang skådespelarna runt på scenen och rev åt sig alla möjliga ting, och den ena sa: ”Den här är min!”, och en av de andra svarade: ”Men vi kan väl dela lika på allt?” Jag tror de försökte visa just det problemet, att vissa utan eftertanke tar för sig av jordens resurser, medan andra får kämpa för att ens få en liten del av dem.

Jag tror att föreställningens namn ”tango på en soptipp”, kan förklaras som att tango innebär livet, och soptippen är vår jord. När de skildrade olika samhällsklasser ville de visa att människor lever på olika sätt och har olika förutsättningar och möjligheter att ta för sig av vad vår jord ger oss. En del får dansa sin tango på en soptipp där resurserna verkar oändliga, och en del får dansa sin tango på en fattig, giftig soptipp där resurserna förhoppningsvis räcker för dagen.

Reflektioner på ”Tango på en soptipp”

Föreställningen speglade dagens konsumtionssamhälle där vi konstant av reklam och normer blir pressade till att köpa nytt och slänga allt gammalt utan någon hänsyn till de påfrestningar det har på bl.a. naturen. Föreställningen belyste även ovetskapen om konsekvenserna av den hänsynslösa konsumtionen som allmänt finns hos människor idag.

Föreställningen var formad för att mottagaren skulle reflektera över sin egen konsumtion och sin egen inställning till den hänsynslösa *slit och släng* kulturen istället för att rent informativt lära mig något.

Reflektioner på "Tango på en soptipp

”Tango på en soptipp” var en teater där dans även förekom. Föreställningen var cirka en timma långt och det budskapet jag fick av teatern var överkonsumtion.

Skådespelarna var helt ok, men manuset var inte alls bra. Det kändes som om det fanns ett sublimt meddelande, att man inte ska konsumera och att man ska dela med sig. Den bild jag fick av pjäsen var att den var lite vänstervriden. Jag tycker även att pjäsen var en aning långtråkig eftersom att de dansade en stor del av föreställningen

Pjäsen var inte bara negativ. Jag tyckte att rekvisitan och ljussättningen var ok. Det gav teaterns innehåll lite mer spänning och gjorde den lite mindre långtråkig. Musiken och dansen var bra, de var synkade. Men det blev lite för mycket dans. Men ett stort plus var musiken, rekvisitan och ljussättningen.

Reflektioner på ”Tango på en soptipp”

Såsom jag tolkat det så ville de med föreställningen föra fram att vi som konsumenter är helt manipulerade av reklam så att vi bara handlar och handlar, utan att ifrågasätta om det verkligen är nödvändigt. Vi reser och slösar bort vatten och annat utan att riktigt tänka oss för vad för konsekvenser våra handlingar medför i naturen. Vi kastar gamla produkter och sopor utan att sopsortera för vi tänker att andra gör det åt oss eller så reflekterar vi inte alls över det. Återvinning och återanvändning är sådant som konsumenter tänker för lite på. Vi tänker inte på att andra skulle kunna ha användning av våra gamla produkter. Om vi bara skulle ge bort kläder till bland annat second hand eller någon välgörenhet som skickar vidare produkterna till behövande människor så skulle vi bidra till hållbarutveckling både socialt eftersom människor som inte har råd med kläder får det behovet tillfredställt och även ekologiskt därför att man bidrar till mindre produktion av bland annat bomull där man i odlingen använder besprutningsmedel som med tiden förstör marken och även bidrar till minskning av transporten. Jag kom även att tänka på att reklamen för produkter, resor etc. manipulerar konsumenter samtidigt som den tar över viktig information om sopsortering och att välja naturvänligt med mera.

Tango på en soptipp

Tango på en soptipp var en föreställning som ska utspela sig på en rykande och stinkande soptipp. Allt kunde hittas på soptippen, allt från bildäck och slangar till hjälmar och datorer. Fyra personer befinner sig på en soptipp och dansar och lever livet. De delar på allt de har och kan få, mat, bildäcken mm.

Budskapet med föreställningen var att de ville visa att folk köper och slänger saker hela tiden vilket vill tango på soptippen. Det går fram och tillbaka, fram och tillbaka vilket visas i dem olika danserna under föreställningen. I slutet av föreställningen framför de olika sätt man kan tänka på miljön genom att källsortera, använda mulltoa mm.

Jag ansåg att föreställningen var en aning förvirrande och budskapet de ville åt framstod inte speciellt klart. Man kan nog tolka föreställningen på många olika sätt men med lite mer prat från skådespelarnas sida tror jag nog att deras budskap skulle framkommit tydligare. Man förstod inte allt genom dans och en aning av prat.

Man fick dock en mycket speciell känsla under föreställningen eftersom de visa allting med kroppslighet och inte bara genom dialoger vilket var annorlunda och även kul att kolla på. Själv tycker jag att det nästan är bra ibland att det inte är för mycket dialog i en föreställning så att man kan få tolka den helt själv men om skådespelarna nu ville framföra ett speciellt budskap blir jag osäker på om det verkligen framgick till alla. Att få tänka lite och fundera under föreställningen om vad de egentligen ville framföra var bara nyttigt för en själv och man lär sig att reflektera och tolka saker mycket lättare på det sättet.

Man kan helt enkelt säga att det var en riktigt nyttig föreställning som man kan ha nytta av i framtiden med tanke på hur mycket man kan diskutera och få fram olika slags budskap och känslor.

Naturkunskap - Tango på en soptipp

Ett par gamla och härjade dansare som med hastiga rörelsen dansade runt ett sopberg med gammal elektronik, konservburkar och sunkiga kläder till en underlig musik i något som skulle förstås en rykande soptipp var det jag såg framför mig.

Jag hade ifrån början, precis som många andra svårt att förstå syftet med själva föreställningen. Vad hade pardansen tango med en soptipp att göra? Och varför skulle man vilja dansa tango på en soptipp av alla ställen? Men när de fyra dansarna slet i dessa gamla slitna saker som om att det vore eftertraktade, praktiska och dyrbara föremål jag faktiskt insåg vad syftet med hela föreställningen var. Det som för mig såg ut som en fruktansvärd och dammig miljö med helt ointressanta och meningslösa varor liggandes på scen golvet, var för dessa dansaren en guldgruva. Pjäsen handlade helt enkelt om konsumtion, hållbarutveckling.

Idag konsumerar vi mer en någonsin, utan att varken ha kontroll eller ta mer medvetna konsumtionsbeslut ur ett miljöperspektiv. Det finns nog inte många i världen som tänker på att allt som vi människor köper faktiskt gått igenom en tillverkningsprocess där ofta naturresurser används på ett eller annat sätt. Dessa naturresurser används inte alltid på ett rent och rättvist sätt, utan medför ofta stora och förödande konsekvenser, dels för människorna som är bosatt i områden där naturresurserna finns men framförallt naturen själv.

Reflektioner från åk 1

Tango på en soptipp

Reflektioner kring dansföreställningen ”tango på en soptipp”, som handlade om hållbar utveckling.

Jag tror att de ville få fram att:

Hur mycket saker man än har så måste man plocka undan efter sig. Personerna använde sig av mycket material som dem höll på med.

Kanske så representerade soptippen på scenen alla resurser vi människor har. Många saker bara låg där och användes inte i teatern, de kanske symboliserar att vi människor har saker som vi inte behöver som endast förstör naturen, saker som är onödiga. Saker som vi klarar oss utan. Vi måste återanvända gammalt material så att inte soptipparna blir större. I början av teatern grälade skådespelarna om olika saker/verktyg. Med den scenen ville de kanske få fram att vi människor är giriga och vill leva så behagligt som möjligt, även fast jordens resurser många gånger inte räcker till vår levnadsstandard, vi tänker inte på kommande generationer som också måste ha vissa förutsättningar för att kunna leva här på jorden. Människorna måste lära sig att dela på jordens resurser, alla ska kunna använda naturen lika mycket. På en scen så säger den ena killen:

- Den här är min!
- Vi måste dela på sakerna, sa tjejen.

Med detta så vill dem visa att vi människor måste dela på jordens resurser. Ett bra exempel på detta var labb-lektionen vi hade med dig angående torskfisket. Använder vi jordens resurser smart så räcker dem mycket längre, men det krävs att vi människor också måste samarbeta med varandra.

Tango på en soptipp

Föreställningen handlade om hållbar utveckling. I början så tjafsade karaktärerna om saker på en soptipp. Några sa egoistiska saker och andra sa att man delar på det man har. Pjäsen spelade vidare och då och då tappade man bort sig, men man såg mönstret med att det menades att folk var giriga och inte tänkte så mycket på naturen i sig. Senare i pjäsen upprepades fraser som till exempel; Jag skiter i allt. Under pjäsen så dansade karaktärerna mycket. Mycket av detta såg jag som symboliska rörelser för till exempel; när alla karaktärer tog ut händerna och sedan knöt nävarna medan de drog armen in mot bröstet, detta såg jag som en symbol för att man tar det man ser man blir aldrig nöjd. Efter föreställningen så fick jag många tankar om hur världen skulle se ut om alla delade med sig av det man hade och om ingen skulle missbruka naturen som vi lever i.

Jag börjar tänka på vad jag kan göra för att hjälpa till att ha en hållbar utveckling, ska man gå med i något förbund eller ska man bara sitta still och låta världen skräpas ner? Ska man förbättra världens återvinningssystem? Hjälpa andra länder med mycket slumområden att förbättra deras levnadsstandard? Mycket mer kom upp i mitt huvud men det skulle vara mycket svårt att förklara.

Överlag tyckte jag pjäsen var mycket intressant och den gav mig mycket att tänka på, jag tror att pjäsen lyckades på så sätt att sätta en tankeställare till publiken.

Reflektioner av pjäsen ”Tango på en soptipp”

Jag tror att de genom sina danser försökte berätta berättelser som handlar om hur samhället påverkar människors konsumtion och slöseri. Jag tänker på när de klädde en av kvinnorna i gamla saker och kläder och lekte känd. Då är det som att samhället har glorifierat allt det materiella som kommer med framgång. Folk drömmer om det och tror att det skapar lycka medan produktionen av alla saker bidrar till att tära på miljön, vilket skapar miljöförstöring och katastrofer som gör människors liv olyckligt.

Tango på en soptipp reflektioner

Personligen tyckte jag att budskapen framgick tydligt i föreställningen. Scenen där de var i ett köpcentrum och blev hysteriska av reorna på varorna tyckte jag var den scenen som jag kunde relatera mest till. Man fick se hur folk konsumerar massor av onödiga saker som de knappt har någon användning av bara för att varorna billiga. Det var viktigast eftersom att det är så verklighetstroget. Jag tror det är otroligt många som skulle kunna känna igen sig i den här överdriften av konsumtion.

De var knappt någon som talade i pjäsen utan de uttryckte sig mest med kroppsspråk och ljud. Alltså fick man tänka själv mycket men enligt mig var budskapet väldigt självklart.

Det var tre av de fyra personerna som brydde sig om miljön, medans den fjärde inte brydde sig det minsta. Det var en tankeställare och man började fundera till vilken grupp man själv tillhör. Men jag skulle faktiskt säga att jag bryr mig mycket om miljön och vår hållbara utveckling. Men vissa saker kan man känna igen sig i den fjärde karaktären faktiskt, vilket jag tror alla kan relatera till mer eller mindre.

Jag tyckte att det var smart att göra pjäsen utan så mycket röster, det blir dels en bättre pjäs men också fastnar många för att man behöver tänka själv för att hänga med. Jag tyckte ”tango på en soptipp” var en bra pjäs med ett lockande namn dessutom.

Tango på en soptipp

Jag anser att föreställningen var en tankeställare, man fick tolka pjäsen på sitt eget sett eftersom inte mycket sades. Jag fick höra hur man själv kan låta om man inte bryr sig om vår natur, tre av karaktärerna sade saker som kunde hjälpa naturen för en hållbar utveckling. Medan en av karaktärerna bara sa jag skiter i allt, jag kunde känna igen mig lite med honom och det fick mig att tänka om. Jag har efter teatern börjat tänka mer på vad jag gör för att våra generationer för att dem ska kunna ha det lika bra som vi har det nu. Jag har till exempel sagt till mina föräldrar att vi borde sortera våra soppor och köpa ekologiska varor. En bit av pjäsen var att en av karaktärerna att saker var hennes, sedan sade en av dem andra ungefär nej det är det inte alls, den tredje sa vad angår det dig, den fjärde sa om man har mycket så delar man. Av det så tolkade jag det som att vissa är mer för att man ska dela medan andra bara vill ha mer och mer utan att bli nöjd. I pjäsen hade en av dem en bra ide om toan, där avföring blir kompost och sedan gödsel sen blir det till exempel morötter, sen äter vi det och det blir avföring och det går runt i en cirkel. Pjäsen var konstig till en början men sedan när man insåg att det inte skulle prata så mycket fick man tänka själv. Det var bra att man inte fick allt gratis utan behövde tänka själv, det gjorde pjäsen bra enligt mig. Eftersom det var ens egna tankar så påverkar det en mer personligt och man tar till sig det mer.

Tango på en soptipp

Kopplingar till hållbar utveckling?

Den scenen som jag kommer ihåg mest ifrån är ”shopping scenen”, då skådespelarna gick och roffade åt sig hur mycket som helst och blev helt hysteriska. Då tänkte jag på att det var väldigt likt den världen vi lever i idag, att många bara roffar åt sig mycket för att ha det utan att egentligen ha användning för det. Kopplade det till hållbar utveckling eftersom det inte fungerar i längden att delar av världen ska ha så mycket saker som de inte behöver medan andra delar av världen inte får mat för dagen.

Övriga reflektioner?

Jag tycker att teatern var helt okej, men den var ganska otydlig. Jag tycker att de kunde ha sagt något mer, eller bara sagt några ord ibland så det skulle blivit tydligare. För nu fick man gissa till sig mycket och jag tycker inte om det. Jag vill gärna förstå direkt och det gjorde jag inte nu. Teatern var väldigt speciell i jämförelse med de teatrar jag har sett förut och jag tyckte det var både bra och dåligt. Som sagt behövde man tänka efter mycket själv och det gillar inte jag så mycket men det gör nog många andra. Sen tyckte jag det var bra med all dans och rörelse, man förstod ganska mycket genom dansen. Men fortfarande tyckte jag att mycket var otydligt och jag förstod inte riktigt hur allt hängde samman med hållbar utveckling och miljö.

Reflektioner kring ”Tango på en soptipp”

Föreställningen fick mig att tänka på att vi människor köper fler och fler saker. Vi vill ha så otroligt mycket men det spelar ingen roll hur mycket vi köper, vi blir ändå aldrig riktigt nöjda, det slutar alltid med att det man köpte och tyckte var superintressant ett tag tillslut bara hamnar på en soptipp och glöms bort. Jag förstod det som att personerna på scenen fick idéer som de provade på, olika danser och olika sätt att använda saker som någon slängt bort.

Många känslor väcktes när man såg föreställningen. När man ser denna typ av föreställning känner man nästan någon slags skuld känsla och jag tror att det är något bra för då inser man vad man borde göra annorlunda. Även om man inte riktigt förstår hela föreställningen är det de vill få fram med den ändå väldigt tydligt då man ser soptippen med massor av olika saker som bara ligger och skräpar men som någon skulle kunna ha användning för och man får en stark känsla att denna soptipp växer och växer, det är onödigt. Istället kan sakerna man köpt återanvändas och återvinnas.

Jag ser det som inte direkt som en glad föreställning, utan jag får en känsla av att de är nära att ge upp. Men själva tanken är ändå positiv. Att återanvända saker som någon annan inte har användning av längre. Man kan dock tolka föreställningen på många olika sätt eftersom de förmedlar allt i dans och rörelse och då får ju alla olika uppfattningar men det är på detta sätt jag förstod det.

Det är intressant att bli påmind om dessa problem på detta sätt. Det är annorlunda men jag tror att när man förmedlar ett budskap på olika sätt når det ut till flera personer. Därför tycker jag att detta var något väldigt roligt eftersom fler personer öppnar ögonen för problemen och förhoppningsvis gör en insats.

Reflektioner från teaterföreställningen "Tango på en soptipp"

- 1.* Vilka tankar fick du under/efter föreställningen?
- 2.* Känslor?
- 3.* Kopplingar till Hållbar Utveckling?
- 4.* Övriga reflektioner?

Jag tycker att föreställningen var bra med aktörerna osv. Men jag förstod inte riktigt vad deras syfte var vid vissa tillfällen. Den var bra för att det framgick tydligt att vi människor numera är väldigt beroende av att köpa nya saker hela tiden. Men det framgick också att vi kommer att förstöra framtiden för kommande generationer.

Jag tyckte att föreställningen var bra och lite lärorik. Lite luddig var den men den var bra. Den gjorde att man kunde leva sig in i situationen och det som gjordes var inspirerande. Under föreställningen började jag också tänka på framtiden och hur jag vill att den ska se ut. Till en början har jag alltid tänkt att allt löser sig till slut, men det kommer till naturen så måste man vara lite mer omtänksam om. För det finns bara en jord och vi måste ta vara på den, så efter teatern tänkte jag att jag skulle ta lite mer ansvar till återvinning m.m.

Jag vet inte exakt hur jag ska koppla det till Hållbar Utveckling men det är väl att den i föreställningen visade och framförde hur vi är som människor och att vi inte tänker på de kommande generationerna dvs. Hållbar utveckling.

Mina reflektioner om "Tango på en soptipp"

Vilka tankar fick du under/efter föreställningen?

- Till en början så tyckte jag att föreställningen var lite skum.
- Ju längre tid det gick ju mer kändes det som att jag började förstå.
- Efter föreställningen började jag tänka på det här med hållbar utveckling, jag jämförde Sveriges förutsättningar med de lite fattigare länderna och jag insåg att vi svenskar ska vara väldigt glada över hur bra vi har det.
- En sak som fastnade i min hjärna var när skådespelarna gjorde en rörelse där det såg ut som att de tog något. Min tanke om den rörelsen var att vi människor tar allt vi ser/gillar utan att tänka på vår omgivning och de framtida generationerna.
- Jag fick väl inte upp några känslor, det var nog mer att jag började använda hjärnan och jag tänkte "Vad var det jag precis såg egentligen?" och då började alla tankar flöda omkring i hjärnan.

- Jag började tänka på oss människor i ett mycket större perspektiv än tidigare, vi i Sverige skulle kunna konsumera hur mycket vi än vill medan folk i andra sidan klotet får gå en mil för lite vatten. Detta är ett exempel på att vi i-länder förstör för våra framtida generationer utan att riktigt tänka på det.
- En scen handlade det om att de skulle hjälpas åt att städa undan och då ville en tjej hela tiden ”ha” saker. Hon sa ”den här är min”. Då svarade ena killen att de måste dela på allting. Det kopplar jag till att resurser och föremål är ojämnt fördelat på jorden och att vissa bara vill ha allting, så att andra människor blir utan det eller får mycket mindre i alla fall.
I en annan scen förstod jag det som om de tog upp skillnaden på en fattig person och rika personer och vad de har för begär och behov.

Reflektion – ”Tango på en soptipp”

Föreställningen liknade inget jag tidigare sett. Jag kan inte säga att jag uppskattade den särskilt mycket men när jag tänker efter var den ganska intressant men även väldigt svår att tolka, hade jag inte redan innan vetat att den skulle handla om hållbar utveckling och miljön hade det tagit ett tag för mig att förstå det. Jag gillade inte riktigt att de pratades så lite under föreställningen, allt det konstiga dansandet gjorde för mig bara föreställningen sämre, mer otydlig och mer tröttsam. Även om föreställningen inte innehåll särskilt mycket prat lyckades skådespelarna mer eller mindre få fram sitt budskap ganska bra, genom dansen. Eftersom karaktärerna levde på en soptipp behövde de inte köpa nya saker hela tiden eftersom de kunde hitta allting där, väl fungerande prylar som vi vanliga människor bara slängt bort. Det fanns en scen jag gillade, det var den när de låtsades vara vanliga människor som skulle till en galleria av något slag, de visade väl, kanske lite överdrivet, hur vanliga människor frossar i att shoppa olika saker, även saker de knappt kommer ha användning av.

Såhär i efterhand har det blivit tydligare vad föreställningen faktiskt handlade om och jag hade nog kunnat lista ut det även om jag inte vetat det i förväg.